

Het jaar 1980 spoedt ten einde, en als naar gewoonte schrijven wij een stukje in uw kerkbode. Niet alleen "naar gewoonte".

In hoofdzaak is het de band die ons bindt aan dit deel van Gods wijngaard. In lief en leed, voorspoed en tegenspoed, droeve en blijde dagen, leeft ons hart met u mee.

Nu moeten we eerlijk zeggen dat we niet wisten waarover we zouden schrijven. Zo was het dan onze geliefde vrouw die ons te hulp kwam en ons een woord voorzei, waarover we dan maar moesten schrijven.

Zo zie je weer geliefde lezer, dat Adam Eva als zijn hulp gekregen heeft.

De woorden kunt u vinden in Jesaja 50:10b.

Daar lezen wij: Als hij in duisternissen wandelt, en geen licht heeft, dat hij betrouwe op de Naam des HEEREN en steunen op zijn God....

Ik wilde er boven schrijven: Het onmogelijke bij de mensen is mogelijk bij en door God.

Als wij onze blik terugslaan naar het bijna weggesnelde jaar, en ons afvragen: Waarin hebben wij gewandeld? Dan zou het kunnen zijn, dat we zeggen dat onze weg in voorspoed was.

Maar...voorspoed, goede gezondheid, een goede boterham of een goede vakantie enz. is nog geen wandelen in het licht.

Gods Woord zegt: De voorspoed der zotten zal hem doden.

Neeñ, onze tekst begint: Wie is er onder ulieden die de Heere vreest, die naar de stem (van onze dierbare Zaligmaker) Zijns knechts hoort.

Als wij dat eerste missen, wandelen wij in duisternissen, trots al onze voorspoed, hoogmoed en vermetelheid. Alleen, wij weten het niet, totdat de buitenste duisternis ons deel is.

Maar, zal iemand zeggen: Wij kunnen toch de Heere niet vrezen? Ge hebt gelijk. Er is niemand die God zoekt. Maar gelooft ge dat?

Vertel dan eens hoe het komt, dat wij in duisternissen wandelen? God is een licht, en

geen duisternis is in Hem. Hij is ook de Schepper van het licht. God zeide: Daar zij licht, en er was licht. Hij maakte scheiding tussen donker en licht.

Deze God schiep ons in het licht van Zijn liefde, gunst en gemeenschap. Ja, in Zijn beeld: Kennis, gerechtigheid en heiligheid.

O, wat een licht. Geen duisternis voor het eerste mensenpaar.

Duisternis is: Schrik, angst, boosheid, ja alles wat niet is naar de wil van God.

Adam en Eva wandelden in het licht, en kwamen tot het licht, omdat hun werken goed en Gode welbehagelijk waren.

Satan, de vorst der duisternis, de tegenstander van God, die de gehele wereld verleidt, hij kwam in het paradijs.

En het heeft de mens niet goed gedacht God in erkentenis te houden. Wij kozen, op de verzoeking van Satan, de duisternis boven het licht, de dood voor het leven. Het werd nacht. Duisternissen. Angst. Verschrikking. Naaktheid. Schande. God hield woord.

Als gij van die boom eet zult gij de dood sterven.

O, daar komt God. Eerst onze lieve Vader en Schepper, en nu voor onze waarneming, onze Rechter. Nu komen wij niet meer tot het licht. We kruipen weg. Onze werken zijn boos.

We gaven elkander en God de schuld. Satan lacht.. maar hij lacht te vroeg. God gaat spreken.

Ja, Hij gaat spreken als de grote Pottenbakker van Zijn ondoorgrondelijk raadsbesluit.

Hij heeft de volken vaneen gescheiden. Ik zal vijandschap zetten tussen vrouwen- en slangenzaad. Ja, satans kop verpletteren. Nog een ogenblik, geliefde lezer, en Hij zal de schapen zetten aan Zijn rechterhand, en de bokken aan Zijn linkerhand.

Adam en Eva werden gered. God zelf kleepte hen aan. Vrijgekocht door Jezus bloed.

Toch hebben Adam en Eva in grote duisternissen gewandeld.

Zij hebben gestaan bij hun vermoorde zoon.

Ik heb een man van de Heere gekregen.
Zouden Gods beloftenissen immer haar vervulling missen?

Hoe droevig is onze staat. Wij zijn van alle licht beroofd.

Er staat: Dat hij betrouwe op de Naam des Heeren en steune op zijn God.. Wij hebben er boven gezet: Bij de mensen is dat onmogelijk. Maar Gods Woord houdt stand in eeuwigheid, en zal geen duimbreed wijken.

De Drieënige God is garant voor Zijn eigen woord. Hoor de Godsman David eens pleiten, trots alle duisternissen: Denk aan 't Vaderlijk meedogen, Heere, waarop ik biddend pleit.

Milde handen, vriendelijke ogen, zijn bij U van eeuwigheid. Voor wien 't gemis van zulk een glans een eeuwige nacht zou baren.

Dat hij betrouwe op de Naam des Heeren. Vader gaf Zijn Zoon.

Zijn Naam werd uit de hemel bekend gemaakt: Jezus.

De profeet zegt tegen die vrome en toch goddeloze koning: Wat is het dat gij de mensen moede maakt, dat ge ook mijn God moede maakt.

Nu zal God zelf u een teken geven: Ziet, een maagd zal zwanger worden, en zij zal een Zoon baren, en men zal zijn Naam Immanuël noemen. God met ons.

En men noemt Zijn Naam: Wonderlijk. Dat was ook het antwoord aan Jakob: Wonderlijk werd Hem het lichaam door de Vader teebereid. Wonderlijk door de kracht van de Heilige Geest. Wonderlijk zondeloos in Zijn geboorte.

Heilig, onnozel, afgescheiden van de zondaren. Weldra is het weer kerstfeest. Dan zingen de kindertjes weer: In Bethlehems stal lag Christus de Heere. Wij zien het, maar doorgronden het niet. Wonderlijk. God en mens, in éénheid des persoons. Twee naturen in één persoon. God is geopenbaard in het vlees. Een licht, zo groot, zo schoon..en wij zien een klein hulpeloos kindje in een beestenstal. Wij wilden in onze hoogmoed als God zijn, en wij zijn het licht Gods kwijt.

Gods lieve Zoon kwam uit de hoge hemel en werd mens, ja, werd als onzer één, uitgenomen de zonde. Toch bleef Hij God uit God en Licht uit Licht, het uitgedrukte beeld van des Vaders Zelfstandigheid. Hij kwam in onze duisternissen. Nochtans deed Hij alles wat wij nooit meer kunnen. Hij was Zijn ouders in alles gehoorzaam, maar bovenal Zijn Vader in de hemelen. Hij deed het tenidden van boze, snode zondaren, terwijl Hij tevens moest klagen over Zijn kinderen: Hebt gij nog uw verhard hart? Hoelang zal Ik u nog verdragen?

Hij ging, wandelende door de duisternissen, tot ook de zware schuld en de toorn Gods tegen onze zonde, op Hem kwam.

Hij, die geen zonde gekend had, werd tot zonde gemaakt. Als Plaatsbekleder. Als Borg en Middelaar voor hen, die de Vader Hem gegeven had.

Die gans geen licht heeft, dat hij betrouwe op de Naam des Heeren, en steune op zijn God.

Voor Jezus geen licht, slechts duisternis, ontzaglijke angst en verbaasdheid, droefheid.

Zijn zweet werd tot grote druppelen bloed.

En toch betrouwe en steunde Hij op Zijn God.

Vader, indien het mogelijk is... tot driemaal

"Vader". Dat is betrouwen, dat is steunen op

Zijn God. Nog even, dan zal de Vader zijn geduchte toorn over zijn heilig Kind Jezus doen

losbarsten. Als Jezus hangt aan de vlockpaal zal Hij moeten wandelen door helse duisternis.

Dan zal het rechterlijk vonnis Hem treffen:

Gij zult de dood sterven, dat is van God verlaten zijn. Duisternis op de aarde. De zon geeft geen licht meer.

O, welk een smartelijk lijden, welk een smartelijke woorden.

En toch... Hij steunt op Zijn God: Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten? Het zwaard van Gods gerechtigheid, hoe vurig het ook is, het is geblust. De hitte van Gods granschap is voorbij. Het is volbracht. Het voorhangsel scheurt van boven naar beneden. De zon mag weer licht geven. De steenrotsen barsten open.

Nogmaals horen wij het: En steune op Zijn God. Vader, in Uw handen beveel ik Mijn geest. En wat doet Vader? Hij heeft Zijn heilig kind Jezus uit de doden opgewekt.

Volkomen tevreden met zijn lieve Zoon. Het is haast weer kerstfeest. Bijna is het jaar teneinde.

Misschien komt er voor u en mij nog een nieuw jaar, 1981. Wij weten het niet. Hoeft ook niet. De Heere weet het, dat is genoeg. Het kan zijn dat vele wandelingen en duisternissen u hebben getroffen in het afgelopen jaar. Dat pijnen en smarten uw lichaam hebben geteisterd. Veel bestrijders. Veel aanvechting. Veel verzoeken. Veel beproevingen. Misschien zocht je naar een kruimeltje geloof. Misschien naar een straaltje licht in uw duistere ziel. Wie is er, die naar de stem van deze dierbare Zaligmaker hoort?

Die Hem vreest? Och, laten wij dan maar niet teveel praten over ons wandelen in duisternissen. Het is onze eigen schuld. Wij hebben ons van het licht beroofd. Veelmeer geve de Heere ons door Zijn duurverworven Geest, te zien op die God, die getuigt: Alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon niet gespaard heeft, maar heeft Hem voor ons allen, die geloven dat zij die goddeloze wereld zijn, overgegeven.

Dan niet meer betrouwen op onze ervaringen. Niet meer betrouwen op ons kunstlicht dat wij ontsteken, maar alleen op het Lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt. En Zijn Naam dank gestameld, die ons het oude jaar doorhielp, en ook met het nieuwe jaar weer dezelfde zal zijn en blijven. De Leeuw uit Juda's stam heeft overwonnen. Daarom, geliefde broeders en zusters, geen put zo diep, of Hij ging dieper. Hoe verlaten ge u ook moogt gevoelen, geen nood. Hij werd van Zijn God verlaten opdat wij tot God genomen en nimmermeer van Hem verlaten zullen worden. Nog even, en hoe donker het thans ook moge zijn...een dag van zeven zonnen zal eeuwig ons deel zijn. Alles roept ons toe: De Bruidgom komt, gaat uit, Hem tegemoet. Het hart des

mensen bezwijkt van angst en spanning in deze wereld. De aarde beeft en waggelt. Watergolven geven groot geluid. Hongersnoden. Vreselijke ziekten. In snel tempo gaat het naar het einde. Dan worden de hemelen opgerold als een dunne doek. De aarde verbrand. Alles nieuw. Geen duisternis meer. Eeuwig licht. De Heere geve ulieden nog vele goede dagen onder Zijn Evangelie. Hartelijke groeten van mijn geliefde vrouw en van mij, uw liefhebbende broeder in Christus. Ook die ver weg zijn: hartelijk gegroet.

Maar de Heer zal uitkomst geven,
Hij, die 's daags Zijn gunst gebiedt;
'k Zal in dit vertrouwen leven,
En dat melden in mijn lied.
'k Zal Zijn lof zelfs in de nacht
Zingen, daar ik Hem verwacht;
En mijn hart, wat mij moog treffen,
Tot de God mijns levens heffen.

Vaarwel.

Dhr. Gerrit Overduin - Sliedrecht - December 1980

Luthers avondgebed:

Heere, blijf bij ons, wat het is avond en de
nacht zal komen.
Blijf bij ons en bij Uw ganse kerk
aan de avond van de dag
aan de avond van het leven
aan de avond van de wereld.
Blijf bij ons
met Uw genade en goedheid
met Uw troost en zegen
met Uw Woerd en Sacrament.
Blijf bij ons
wanneer over ons komt
de nacht van beproeving en van angst
de nacht van twijfel en aanvechting
de nacht van de strenge, bittere dood.
Blijf bij ons
in leven en in sterven
in tijd en eeuwigheid. Amen.